

udtalte da, at jeg skulde lade Forslaget undersøge, det er jo et tarismæssigt Forslag, som man nok kan vide, at jeg ikke paa Forhaand kunde tage Stilling til, før jeg vidste, hvad det finansielt betød. Men det betyder noget ganske andet end det, Flertallet og Ordføreren ere gaaede ud fra. Denne Bestemmelse vil nemlig fastholde alle de Undtagelser, vi nu have — og dem have vi mange af — i den nuværende Tarif, den vil fastholde alle de gamle Forhold, i der ere arvede fra Fortiden, og Meningen skulde jo dog netop være at komme til ens Forhold over hele Landet med Hensyn til Beregningen af Tariffen. Det Tilfælde, hvor vi nu regne med Tarisfnil i Stedet for med geografiske Mil, i Stedet for med den virkelige Afstand, altsaa regner med en forkortet Afstand, hvilket særlig er arvet fra det sjællandske Jærnbaneelskab, bliver fastholdt, og vi ville altsaa her komme til noget ganske andet end det, man har tilfigtet. — Vi ville endvidere komme til en Mindreindtægt, jeg ikke kan opgive bestemt, men som vel vil blive en 2—300,000 Kr. Man vil altsaa komme til noget ganske andet end det, som er tilfigtet af det ærede Flertal og den ærede Ordfører. Jeg erkender meget godt, at det have de Herrer ikke haft i deres Tanker og ikke kunnet have i deres Tanker, thi man skal jo kende Forholdene særlig nøje for at være opmærksom paa den Slags Ting, men altsaa, som Forslaget nu er, vil det ikke kunne vedtages, og det har vel heller ikke været de Herrer's Mening, at vi skulde gaa dertil. Om vi kunne komme til en Affattelse, som kan ramme Tanken i Flertallet's Forslag, tør jeg ikke sige i det nuværende Øjeblik, men jeg skal naturligvis være opmærksom paa og undersøge dette Spørgsmaal fuldstændig og grundig, saaledes at jeg kan konferere herom med Udvalget inden næste Behandling. Men, som sagt, Forslaget fører helt andet Sted hen, end man har tænkt sig og er langt mere indgribende og betydeligt, end den ærede Ordfører og det ærede Flertal ere gaaede ud fra. — Det næste Forslag er stillet af et æret Medlem (Bluhme), som er fraværende, og det blev jo motiveret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Det gaar ud paa at indføre en højre Takst helt igennem, hvilket jeg jo i og for sig ikke gerne kan være med til, saaledes som Forholdene nu en Gang have formet sig her til Lands . . . (Ordføreren [Veth-Gøspen]; Der er ikke Tale om Forhøjelse paa 3dje Klasse). Jo, der er; for saa vidt jeg kan læse, staar der 3 Dre. Desuden har Forslaget forskellige Bestemmelser, som maa siges

at være højt uheldige. Enhver Billet skal gælde for hele den Dag, paa hvilken Rejsen foretages, og Billetter til Rejser over 300 Kilometer skulle have Gyldighed i 2 Dage; det er en Bestemmelse, jeg ikke kan gaa ind paa. Men det værste ved Forslaget er naturligvis det, at det igen indfører Retourbillet, Dobbeltbilletsystemet, og gør dette paa en højt mærkbar Maade, som ingenlunde kan anbefales. Dobbeltbilletter skulle nemlig derefter udstedes „mod en Rabat af 20 pCt., dog ikke til fjernere Stationer, end at den rejsende kan naa tilbage til Afgangstationen samme Dag, paa hvilken Dobbeltbilletten er udstedt“. Hvem skal afgøre det? Det skal vel den, som tager Billetten! Men hvis han nu ikke kommer tilbage samme Dag, hvorledes vil Kravet saa komme til at lyde? Det gad jeg nok vide. Dertil kommer, at den nævnte Bestemmelse naturligvis vil medføre, at naar en Mand ved, at en anden vil rejse til hans By senere hen paa Dagen, kan han ganske simpelt tage en Tur- og Retourbillet og overlade Retourbilletten til den anden Mand, og derved ere vi inde paa Billetsjoveriet; det vil ikke kunne undgaaes ved et Forslag som dette. Og Forslaget er desuden aldeles irrationelt. Jeg kan altsaa ikke anbefale det omtalte Forslag til Vedtagelse. Det er i øvrigt et ganske lille Mindretal, som har stillet det. — Saa er der Forslaget under Nr. 42 af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Om dette Forslag skal jeg erkende, at det jo hviler ganske paa de samme Tanker som Regeringsforslaget, idet det gaar ud paa, at det nuværende Dobbeltsystem er irrationelt og bør falde. Taksten for korte Afstande er for Tiden langt fra for høj, snarere for lav, men de nuværende Takster for længere Afstande ere paa den anden Side saa urimelig høje, at Rejselysten og Rejssemuligheden af den Grund hemmes. Jeg vil tilføje, at det ærede Medlem jo motiverede sit Forslag meget omhyggelig, og jeg erkender, at det har ikke ringe Interesse; ja, jeg vil endog sige, at hvis man stod paa bar Bund med Jærnbanevæsenet og skulde til at danne sig et System, saa vilde det System, her er Tale om, for mig være ganske tiltalende. Men saaledes som vi nu staa, tror jeg rigtignok paa ingen Maade der kan være Tale om at vedtage Forslaget. Det ærede Medlem har en Grundtakst, som tillige skal gælde for en Rejse til den nærmeste Station og dertil en Tilleggstakst. Men denne Grundtakst er efter min Mening for høj, saaledes som Forholdene nu en Gang ere hos os. Det ærede Medlem foreslaar nemlig en Medsættelse